

[Oluf Pedersen.]

Efter min mening er lovforslaget, som det foreligger, ikke noget fremskridt, tværtimod. Heroverfor vil man sige: ja, men det drejer sig kun om dækning for den samme procent, som et flertal her i tinget vedtog i fjor. Det er rigtigt nok, men hertil vil jeg svare: efter at man er gået ind på at yde et tilskud på 60 pct. af de tilskudsberettigede udgifter, viser det sig, at udgifterne stadig er stigende — ja, jeg er næsten ved at kunne sige efter det, der er fremgået af debatten her, at man fortsat må regne med stedse stærkere stigende udgifter; det synes jeg ikke tyder på, at loven er god.

Indenrigsministeren (Carl Petersen): Må jeg takke de ærede ordførere for tilslutningen til det foreliggende lovforslag. Jeg blev ikke rigtig klar over, om jeg må tage det ærede medlem hr. Oluf Pedersen med i min taksigelse — men ellers gælder den de andre ærede ordførere.

Til det ærede medlem hr. Thisted Knudsen, som rejste spørgsmålet om lovforslagets sene fremkomst, skal jeg gøre den bemærkning, at jeg forstår godt, at sygehusejerne havde ønsket denne sag afgjort noget tidligere. Men jeg tror også, sygehusejerne vil forstå, at når der her er tale om en merudgift i forhold til i fjor på 16 mill. kr., så måtte det i den økonomiske situation, vi befinder os i, selvfølgelig nøje overvejes, hvorvidt disse penge kunne slippes ud til sygehusene. Vi er imidlertid nået til det resultat, at det kan de — men at der har været overvejelser i gang derom, er indlysende, fordi det drejer sig om et så stort beløb — så jeg håber, jeg får tilgivelse fra sygehusejerne for lovforslagets sene fremkomst.

Det ærede medlem rejste endvidere spørgsmålet om de såkaldte trafikantpatienter. Det er jo rigtigt, at der her er et problem, som vi i den kommende tid kommer til at tage stilling til. Jeg tror, jeg ved tidligere lejlighed har givet udtryk for min og regeringens opfattelse af den ting; den gik ud på, at jeg ikke mente, der kunne være noget forkert i, at man af de såkaldte motorpenge tog et beløb til dette formål, fordi det er den stærke forøgelse af motor køretøjernes antal, der er årsagen til disse ulykker, som belaster sygehusene med store

udgifter. Jeg synes i det hele taget ikke, det kan diskuteres, at sådan er problemet. Det næste bliver, hvordan man finder frem til en løsning, som er forsvarlig til alle sider.

Det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen mente, at nu var tidspunktet kommet, da man burde tage spørgsmålet om taksternes forhøjelse op. Ja, det er i og for sig ikke et spørgsmål, der rejses i dag; det har været til debat, så længe jeg kan huske, og det vil sikkert også lang tid fremefter kunne diskuteres. Der vil nemlig altid være nogle, der mener, at man ikke bør forhøje disse takster, idet spørgsmålet har en social side, og der vil være andre, som mener, det vil være rigtigt at gøre det. Jeg tror, vi skulle prøve på at se det i sammenhæng, se sagen på denne måde: man lægger udgifter på sygehusene dels ved at modernisere dem, dels ved at følge de lægevidenskabelige fremskridt op, og det koster penge; så er det problemet, hvem der skal betale, og det bliver så et spørgsmål om, hvorvidt disse ydelser skal betales gennem kontingenter til sygekasserne eller gennem skatter under en eller anden form, og derfor tror jeg, den sag vil blive genstand for forhandlinger og diskussioner i lang tid fremefter. Jeg vil dog i den forbindelse gøre opmærksom på, at der har siddet et udvalg, som for ganske nylig har afgivet betænkning over denne sag.

Det ærede medlem rejste endvidere spørgsmålet om en anden fordeling af tilskuddet end den, vi har for tiden, og hvorefter fordelingen jo foregår dels på grundlag af indbyggertallet, dels på grundlag af udgifterne pr. sygedag. Der kan jeg henvise til, at mit parti i det lovforslag, som blev fremsat i forbindelse med skattereformen, har foreslået en ændring, som jeg mener vil være at foretrække fremfor det nuværende system.

Det ærede medlem hr. Skytte rejste det spørgsmål, om ikke man burde tage forrentning og afskrivning af den investerede kapital med i det tilskudsberettigede beløb. Ja, men er det så meget et spørgsmål om, hvad man tager med? Er det ikke mere et spørgsmål om, hvor mange penge af det samlede beløb man stiller til rådighed for det enkelte sygehus? Efter lovforslaget er der stillet 150 mill. kr. til rådighed, og med hensyn til fordelingen bliver det jo nærmest